

КОВАЛЬОВА О.В., кандидат економічних наук, старший науковий співробітник,
Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ У ФУНКЦІОНУВАННІ СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

Ковальова О.В. Роль і значення структурної політики у функціонуванні системи регулювання економіки.

У статті проаналізовано роль і значення структурної політики у функціонуванні системи регулювання економіки як системи забезпечення розробки прийняття управлінських рішень. Визначено зміст визначень структурної політики за основними методологічними підходами, згідно з якими вибудовується концептуальне бачення розуміння даного поняття в економічній науці. Охарактеризовано рольові ознаки держави по відношенню до застосування механізмів реалізації структурної політики у здійсненні регулювання.

Ключові слова: структурна політика, державне регулювання економіки, управління економікою, державне управління.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Економічний розвиток як наслідок взаємодії, впливу різномірних чинників і зокрема державного механізму, забезпечується реалізацією цілеспрямованої структурної політики. Структурною політикою уряду в економіці чи окремих її галузях вибудовується організаційна структура господарського порядку, формується економічний устрій. Визначення даного поняття широкопланове і витікає зі змісту державного управління, тому важливо знати й розуміти, яку роль виконує структурна політика у забезпеченні функціонування системи регулювання економіки. Економіка сьогодні не може бути нерегульованою, тому постановка питання щодо методологічних засад ув'язки структурної політики й регулювання є науково-обґрунтованою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження проблеми структурної політики і обґрунтування її ролі у системі регулювання соціально-економічних та господарських змін в державі, на регіональному рівні та в галузях економіки відмічені актуальністю в працях багатьох науковців, зокрема серед них виділяються: Крихтін Є. [1], Семенов В., Герасименко В., Горбань Г., Богадьорова Л. [2], Райзберг Б. [3], Луцков В. [4], Арцишевский Л. [6], Гуменюк А. [7], Лебедева О. [8], Красильников О. [9], Лютий І. [10], Мельник А., Лаврів Л., Васіна А. [11] та інші.

Формулювання цілей статті. Систематизувати наукові напрацювання

щодо визначення суті структурної політики у поєднанні з теорією регулювання, а також визначити її роль у функціонуванні механізму державного регулювання економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Вважаємо, що структурна політика – це специфічний аспект політики, спрямованої на формування структури економічної, господарської системи, відповідно наявних якостей розвитку продуктивних сил і виробничих відносин. Методологічно структурна політика є квінтесенція засад управлінського, регуляторного, стимулюючого впливу держави на певні сфери соціально-економічного розвитку для реалізації визначеного економічного курсу. Вибудовуючи логіку визначення сутності і призначення структурної політики вважаємо, що основними її кваліфікаційними ознаками є наступні аспекти: стратегічний – генеральна лінія держави з впровадження заходів досягнення національного добробуту; проектується на усі рівні економічних відносин (мікро-, мезо-, макроекономічний, включаючи глобальні орієнтири); це по-суті загальносуспільний, пропонований урядом орієнтир структурної політики; тактичний – здійснюється в короткостроковому періоді, періоді необхідності забезпечення швидких кардинальних змін в господарсько-економічній системі, зокрема для подолання кризових явищ.

Обидва аспекти структурної політики є можливими для застосування в усіх сферах

державного регулювання економіки, зокрема в системі державного управління, проте на практиці держава вибудовує як стратегічний, так і тактичний рівень, залежно від пріоритетів – галузевих, соціальних тощо. Виходячи з цього теоретико-методичного узагальнення, той чи інший сектор економіки, або ж підсектор в цьому секторі, отримує пріоритетну підтримку, чи взагалі не отримує її, залежно від наявної конкурентоспроможності або ж соціально-безпекової значимості.

Питання політики взагалі, являє собою ідеологію управління, сформовану органом держави, який уповноважений на виконання її функцій. Методологічно вірним вважаємо застосування підходу до розуміння структурної політики як діяльності з впорядкування соціально-економічних процесів у державі, галузі, сфері діяльності і навіть на підприємстві. Проте, мають місце безліч визначень, які потрібно проаналізувати (табл. 1.), хоча ми вважаємо структурну політику перш за усе проявом економічних дій держави.

Таблиця 1

Визначення поняття «структурна політика» в дослідженнях вітчизняних та зарубіжних вчених*

П.І.Б. дослідника (джерело)	Зміст	Ознаки, особливості
Навчальна література	Структурна політика держави – це обґрунтування цілей та характеру структурних перетворень в економіці, визначення її пріоритетних ланок та оптимального співвідношення між ними, спрямоване на забезпечення оптимальних пропорцій в економіці завдяки збалансованому поєднанню заходів цінової, грошово-кредитної, податкової, бюджетної, галузевої, інституційної та інноваційної політик [1]	Загально-методичний контекст розуміння змісту поняття як категорії науки про управління економікою
Довідкові джерела інформації	«...політика, яка проводиться урядом країни, регіонами, адміністрацією підприємств стосовно галузевої, регіональної, виробничої структури економіки в цілому та окремих її частин, а також структури доходів і витрат, споживання, нагромадження, експорту та імпорту» [2]	Визначення за концепцією державного управління економікою
Навчальна література	Структурна політика – система податкових, бюджетних, інвестиційних заходів щодо підтримки і реструктуризації підприємств, забезпеченню їх конкурентних переваг на внутрішньому і зовнішньому ринках розвитку промислових і інших галузей [3]	Визначення за концепцією регулювання економічних відносин
Є. Крихтін	Структурна політика як комплексний вплив на соціально-економічні процеси, реалізацію цільових функцій держави, в системі яких гарантування економічної безпеки посідає одне з провідних місць [4]	Визначення за концепцією державного управління економікою
Л. Арцишевський	Структурна політика – це «...дія держави стосовно елементів господарської системи, спрямована на формування в країні соціально-орієнтованої ринкової економіки» [5]	Визначення за концепцією регулювання економічних відносин за ринковою моделлю
А. Гуменюк	«сутність структурної політики полягає у визначенні пріоритетних напрямів економічного розвитку та застосування адекватних засобів їх реалізації» [6]; «структурна політика – це комплекс заходів щодо забезпечення економічного зростання через досягнення оптимального співвідношення пропорцій первинного, вторинного та третинного секторів економіки» [6]; «Науково обґрунтована структурна політика визначається як система заходів держави та бізнесу, спрямованих на зростання частки високотехнологічних галузей із високою доданою вартістю, конкурентоспроможних на внутрішньому та світовому ринках. Структурна політика сприяє інституціонально-структурним перетворенням – неодмінним передумовам переходу до інноваційного розвитку» [6]	Визначення за концепцією регулювання економічних відносин за ринковою моделлю в регіональному вимірі з проекцією на інституціональну методологію

*Сформовано з використанням літературних джерел

Із змісту наведених визначень видно, що поняття «структурна політика» характеризується управлінськими аспектами, походить від функцій держави, проте ні в якому разі не можна заперечувати його економічність, перш за усе у визнанні результатів. Вважаємо, що для повного розкриття теоретичних положень досліджуваної проблеми потрібно представити визначення поняття «структурна економічна політика» як більш спеціалізований напрям.

Зауважимо, що ефективність господарювання залежить від структурної політики, а також ринкової кон'юнктури, між цими факторами існує причинно-наслідковий зв'язок. Хоча теоретично можуть бути ситуації, коли наприклад, ефект структурної політики повністю спричинений кон'юктурою глобального ринку. Тому структурна політика – це перш за усе гнучкий механізм, який своїми пріоритетами має забезпечити управлінську мобільність. Адже, структурна політика – це ідеологія, покладена в основу структурних реформ, які спрямовані на реалізацію ідеології державного управління, координації щодо економіки, галузі, організації виробництва, а за певних умов навіть підприємства. Зазвичай мета структурної політики – якісне оновлення тієї сфери соціально-економічного життя, на яку спрямована, а також забезпечення зростання дохідності, конкурентоспроможності, економічної, енергетичної, продовольчої безпеки тощо. Широта змісту і охоплення економіко-соціальних явищ структурною політикою безпрецедентна, а її межі визначаються станом економіки та ідеологією державного управління, його пріоритетами. Зазвичай мета структурної політики полягає у формуванні якісного організаційно-економічного середовища розвитку суб'єктів господарювання для забезпечення соціально-економічного зростання.

Засади й ідеологія управління державою, залежно від моделі організації взаємодії продуктивних сил і розвитку виробничих відносин (ринкова, адміністративно-командна, змішана) є визначальними у виборі стратегічних пріоритетів структурної політики, але в тактико-прикладному плані об'єктивно слід

враховувати такі аспекти як: стан розвитку економічної та соціальної системи суспільства; динаміка і основні драйвери економічного зростання; розвиток економічних і соціальних інститутів; ступінь глобалізації та інтеграції економіки; галузева структура економіки тощо.

За дослідженнями В.О. Луцкова, «структурна політика держави виступає регулятором усієї системи відтворювальних пропорцій – макроекономічних, міжгалузевих, територіальних... Структурна політика може бути визначена як комплекс заходів, дії держави, що базуються на свідомому намаганні (прагненні та зусиллях) змінити структуру національної економіки у напрямі прогресивних зрушень, удосконалення народногосподарських пропорцій за рахунок створення сприятливих умов для випереджаючого розвитку секторів і галузей економіки, покликаних визначити науково-технічний прогрес» [7]. В кожній державі визначено пріоритети структурної політики в галузевому контексті, наприклад, за сучасних умов в Україні пріоритетом є нарощування сировинного експорту, особливо щодо сільського господарства, тобто в дії структурна політика підтримки виробництва продукції з низьким рівнем доданої вартості. Сформована і реалізується економічна модель аграрної галузі сировинного типу або ресурсна модель, яка працює на досягнення ситуативного ефекту в короткостроковому періоді, фактично екстенсивна, виснажуючи ресурси. Цей теоретичний висновок зокрема складає методологічну основу визначення типу структурної політики розвитку аграрного сектору економіки України.

На сьогоднішній день відомо, що сільськогосподарські товаровиробники, постійно нарощуючи кількісну складову експорту сільськогосподарської продукції, українські аграрії втрачають в доходах, або доходи не зростають – це критична межа експорту, по відношенню до якої слід змінити політику з всебічної підтримки експорту сировини на підтримку внутрішнього споживання та виробництва продукції з високою до даною вартістю.

Виходячи із загальної теоретичної бази й методологічних засад визначення змісту структурної політики, проаналізуємо

характеристики її позиціонування щодо аграрного сектора економіки (табл. 2), представляючи його як особливий сегмент,

який має свою специфіку та й виключне значення наприклад для економіки України.

Таблиця 2

Змістовні характеристики позиціонування категорійного апарату структурної політики стосовно аграрного сектора економіки*

Інструментарій структурної політики	
<i>Механізми впливу на структурні процеси:</i>	
і виробництв коштом державного бюджету;	- селективно-галузева підтримка пріоритетних видів діяльності
	- стимулювання розвитку малого й середнього аграрного підприємництва;
	- підтримка пріоритетних напрямів науково-дослідної діяльності;
	- патентне регулювання і стандартизація;
	- регуляторний вплив на макроекономічне середовище розвитку
агробізнесу для підвищення його конкурентоспроможності, враховуючи глобальний чинник;	
	- управління розвитком галузевої освіти;
	- підтримка зайнятості населення у сільському господарстві шляхом
надання економічних та соціальних преференцій тощо.	
Цільові орієнтири структурної політики	
<i>Основні цілі:</i>	
конкурентних переваг вітчизняного сільськогосподарського виробника;	- гарантування національної продовольчої безпеки і закріплення глобальних
ефективної зайнятості сільського населення;	- забезпечення розвитку сільських територій і максимально
	- розвиток аграрних виробництв продукції з високою доданою вартістю;
	- мінімізація впливу фактора сезонності на зайнятість населення;
	- усунення чинників депресивного розвитку сільських
територій і штучне підвищення їх інвестиційної привабливості;	
	- формування ефективної ринкової та соціальної інфраструктури;
Моделі структурної політики	
<i>Типи моделей та їх функціональна спрямованість:</i>	
та забезпечення економічної самодостатності);	- експортоорієнтована (створення умов для збільшення експорту певних видів товарів);
	- внутрішньоорієнтована (захист внутрішнього ринку
використання власних природних і не відтворюваних ресурсів)	

*Сформовано в адаптовано у результаті теоретико-методологічних узагальнень з оцінки досліджень [7]

На думку цього ж автора і з ним ми погоджуємося «...нерідко недооцінюється подвійний характер самого поняття структури національної економіки, який, з одного боку, включає галузеву і технологічну структуру національної економіки, а з іншого боку – інституціональну структуру, пов'язану з процесом концентрації та інтеграції виробництва і втілену в інтегрованих структурах» [7]. Зазначена методологічна позиція може бути успішно екстрапольована на аграрний сектор економіки, адже тут є особливості, які характерні й теоретично адаптовані лише до цієї галузі. Відособленість, фундаментальна відмінність аграрного сектору від інших сфер зайнятості продуктивних сил, дає підстави вести мову про особливу теоретичну конструкцію й методологію

структурної політики, у тому числі відносно діалектики галузевого та інституціонального аспектів структури.

Місце аграрного сектору в економіці України, перш за усе за оцінкою макроекономічної ефективності, складає таке враження, ніби галузь якісно зростає завдяки цілеспрямованій структурній політиці уряду щодо їх підтримки, проте головний модератор такого стану – це безумовно сприятлива кон'юнктура світового ринку.

Загалом структурна політика визначає траєкторію розвитку економіки, практично втілювану у визначених пріоритетах, через здійснення регулятивних функцій державою. Тобто це практика втілення стратегії держави, яка представлена в управлінських рішеннях, спрямованих на забезпечення структурних зрушень у виробництві. Методологічно

доведеним є той факт, що по-суті держава через структурну політику здійснює корекцію галузей і виробництв щодо їх значимості у безпековому форматі з створенням умов для конкурентного використання їх потенціалу.

Механістично корекція здійснюється через механізм структурної політики, який вклучає стратегічний (на перспективу) й тактичний (сьогодення) вимір ефектів структуризації виробництв, галузей, регіонів тощо (табл. 3).

Таблиця 3

Цільові орієнтири і пріоритети структурної політики*

<i>Стратегічні і тактичні цілі структурної політики</i>	<i>Пріоритети у побудові структури економіки</i>
Рационалізація структури економіки відповідно до наявних ресурсів, а також рівня розвитку продуктивних сил і виробничих відносин – з метою максимального ефективного збалансування витрат та вигод	Максимальна підтримка науки і найбільш значимих за якісними характеристиками потенціалу її сфер, через системну інноватизацію національного виробника
Досягнення стану інноваційно-інвестиційного розвитку економіки, достатнього для побудови інноваційної моделі господарювання й ефективного задоволення суспільних потреб	Забезпечення максимальної автономності у забезпечення активами для життя, а також формування стабільних ефектів національної безпеки
Формування високої експортної конкурентоспроможності виробленої продукції переважно з потенціалом високої доданої вартості, а також максимізації імпортозаміщення за рахунок виробництва товарів світового рівня якості	Збалансування експортно-імпортних відносин «в угоду» національним інтересам виробництва високоякісних, збалансованих за собівартістю і ціною товарів відповідно ємності внутрішнього ринку й засад задоволення попиту
Максимізація доходів і мінімізація витрат за рахунок системної мінімізації енергозатратності та працезатратності виробництв товарів, шляхом створення організаційно-економічних умов для зниження енергоємності й підвищення рівня продуктивності праці	Пріоритет формування функціональної системи створення-запровадження енергозберігаючих технологій виробництва, підтримка споживчої структури підвищення енергоефективності, зниження затрат праці
Реструктуризація і диверсифікація виробництва відповідно до спеціалізації, яка склалася на національному рівні використання ресурсів	Підтримка найбільш інноваційних національно-ідентичних відповідно до наявного потенціалу галузей та виробництв, що здатні забезпечувати сталий, збалансований розвиток економіки й соціуму

*Розроблено за результатами аналізу літературних джерел і здійснених авторських узагальнень та пропозицій

Як засвідчують результати проведених узагальнень наукової літератури, структурна політика становить інституційну основу, порядок дій, які є головним чинником побудови визначеної на державному рівні моделі розвитку економіки, галузі, відповідно пріоритетів та цільових орієнтирів (див. табл. 3).

Головне завдання структурної політики – формування організаційно-економічних умов для забезпечення макроекономічної рівноваги і оптимізації структури економіки. Механістично структурна політика упорядковує відносини учасників ринку, їх взаємовідносини між собою і з державою зокрема. Серед цілого ряду видів політики, класифікованих за галузево-секторальним підходом

(промислова, аграрна, науково-технічна, інноваційна, грошово-кредитна, зовнішньоекономічна, зайнятості, цінова тощо), структурна є узагальнююча – функціонал, дотичний до усіх названих політик як організуючий фактор. Наприклад, структурна політика в аграрній сфері, структурна політика у сфері зайнятості, структурна політика розвитку промисловості тощо. Відповідно до функціональних характеристик, ознак, виділяють видові сегменти структурної політики: секторальна; організаційного спрямування або ж організаційно-управлінського (галузева, секторальна, територіальна, інституційна, зовнішньоекономічна) (рис. 1).

Рис. 1. Класифікаційні ознаки і мета структурної політики*

*Сформовано автором

Урівноважуючи інтереси виробників і покупців, а також узгоджуючи інтереси виробників, а також узгоджуючи їх з інтересами – політикою, яку проводить держава, механізм структурної політики цілеспрямовано діє через відповідну організаційно-управлінську та секторальну систему. Це перш за все функціональний ідентифікатор засад економічної політики, з реалізацією якої вибудовується структура економіки у різних сегментах забезпечення її функціонування. Наприклад, оцінка підтримки тих чи інших галузей (підгалузей) як складової механізму практичної реалізації структурної політики вказує на те, яку мету щодо структури економіки чи галузі переслідує держава. За приклад візьмемо аграрний сектор економіки України – політику розвитку тваринництва, яка цілеспрямовано реалізується у контексті переважаючої підтримки галузі птахівництва, що характеризується швидким поверненням інвестицій. Одним словом, фактично структурна політика в тваринництві спрямована на підтримку найбільш конкурентоспроможного продукту. Тобто чітким є прояв політики. В основу якої покладено принцип максимальної соціально-економічної ефективності, але вона суто тактична. Тому в

Україні розвивається тваринництво за структурно-змодельованої політики підтримки однієї галузі (птахівництва) – інші (свинарство, молочне скотарство, вівчарство) є збитковими, розвиваються в «сірій зоні» ринку, а поголів'я тварин скорочується через економічну недоцільність утримання. Це яскравий приклад галузевої структурної політики, на яку ми звернемо увагу в аналітичному блоці дослідження.

Отже, структурна політика вибудовується як механізм практичного втілення ідеології управління економікою загалом і по-відношенню до окремих сфер господарювання, видів діяльності, зайнятості тощо.

Концептуальні засади реалізації структурної політики витікають з принципового бачення ролі держави у механізмі її здійснення (табл. 4).

Практична реалізація зазначених концепцій регулювання (табл. 4), здійснюється державою із застосуванням прямих та непрямих методів впливу та відповідно, розробленого інструментарію. Тут слід виділити особливий режим підтримки галузей і виробництв, заходи антимонопольної політики, стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності, механізм підтримки дохідності тощо.

Концепції структурної політики відносно ролі держави
у її здійсненні через регулювання*

Концепції	Характеристики	Пріоритетні завдання - можливі наслідки
Обмеження ролі держави	Втручання в економіку лише за певних дисфункцій ринку, нездоланих суперечностей	Формування «чистої» ринкової моделі економіки
Залучення держави	Всебічний програмно-цільовий контроль розвитку економічних відносин	Формування регульованої (контрольованої) моделі економіки
Прагматичність держави	Вибірковий контроль з системним «покладанням» на закони ринку	Формування моделі ситуативного регулювання економіки

*Сформовані і представлені автором на основі опрацьованої літератури

У практиці розвитку передових економік, як засвідчують практичні заходи, а також інформаційно-аналітичні матеріали щодо досвіду здійснення структурної політики, переважають наступні пріоритети організаційного і функціонального спрямування:

1) визначення та ідеологічне утвердження в практиці господарювання базової секторальної структури економіки, традиційно це такі основні сектори як: аграрний, промисловий, сектор послуг;

2) обрання оптимальної стратегії економічного зростання у відповідності до наявних в державі ресурсів і можливостей;

3) розробка і впровадження стратегії інвестування пріоритетних інноваційних проектів, які визначені як головні драйвери економічного зростання;

4) активне стимулювання розвитку інноваційної діяльності, створення розгалуженої системи інституцій інфраструктурного забезпечення інноваційної діяльності;

5) підтримка експортної діяльності галузей, які є найбільш конкурентоспроможними, здатні постачати

на ринок високоякісну, конкурентоспроможну продукцію, задля розширення сфери продажів.

Висновки. Концептуальне бачення змісту структурної політики підтверджує логічний зв'язок з теорією державного управління і зокрема державного регулювання. Проте, логіка і практична доцільність структурної політики визначається станом економіки, національним добробутом, а також в заданому контексті причинно-наслідкових зв'язків розробляються спеціалізовані теорії, концепції, методологічні засади. Наприклад, кейнсіанська теорія макроекономічної рівноваги як методологічна основа ідеології державного регулювання економіки, а значить і модель структурної політики, виникла на теренах кризового стану економік Заходу періоду Великої депресії. В той час фактично виникла необхідність пошуку ефективних регуляторних стимулів урівноваження економічних процесів в умовах вільного ринку, підвищення добробуту населення, відновлення національного багатства.

Література.

1. Мельникова В. І. Національна економіка: [навчальний посібник] / В. І. Мельникова, О. П. Мельникова, Т. В. Сідяру та ін. – [2-ге вид. перероб. та доповн.]. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 248 с.
2. Райзберг Б. А. Современный экономический словарь / Б. А. Райзберг, Л. Ш. Лозовский, Е. Б. Стародубцев. – М. : Инфра-М, 2002. – 478 с.
3. Семенов В. Ф. Управління регіональним розвитком туризму: [Навчальний посібник] / В. Ф. Семенов, В. Г. Герасименко, Г. П. Горбань, Л. М. Богодьорова. – Одеса : Одеський державний економічний університет, 2011. – 225 с.
4. Крихтін Є. І. Соціальна політика та економічна безпека / За заг. ред. д. екон. н., проф. Є. І. Крихтіна. – Донецьк : Каштан, 2004. – 336 с.

5. *Арцишевский Л.* Проблемы и перспективы народно-хозяйственной структурной перестройки: становление новой системы хозяйствования / *Л. Арцишевский* // Российский экономический журнал. – 1996. – № 11-12. – С. 28-38.
6. *Гуменюк А. М.* Безпека структурно-інституціональної трансформації економіки регіону: теоретичні основи та прикладні аспекти: [Монографія] / *Анатолій Маркович Гуменюк*. – К.: НІСД, 2014. – 468 с.
7. *Луцков В. О.* Структурна політика як чинник економічного зростання України: автореф. дис. канд. ек. Наук / *В. О. Луцков*; ДУ «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України». – Київ, 2014. – 20 с.
8. *Лебедева О. А.* Структурна політика держави: сутність і особливості її реалізації [Електронний ресурс] / *О. А. Лебедева*. – Режим доступу до джерела: www.nbuv.gov.ua/portal/.../13%20.pdf
9. *Красильников О. Ю.* Структурные сдвиги в экономике [Електронний ресурс]: [Монографія] / *О. Ю. Красильников*. – Саратов: Изд-во СГУ, 2001. – Режим доступу: <http://ok-russia.narod.ru/stat/sod-mono3.htm>
10. *Лютый И. О.* Факторы структурной перебудови економіки України / *И. О. Лютый* // Вісник Київського університету імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка». – 1999. – Вип. 40. – С. 71-73.
11. *Мельник А. Ф.* Механізми реалізації регіональної структурної політики: [Монографія] / *Мельник А. Ф., Лаврів Л. А., Васіна А. Ю.* [та ін.]; за заг. наук. ред. професора *А. Ф. Мельник*. – Тернопіль: ТНЕУ, 2015. – 343 с.

References.

1. *Mel'nykova V. I., Mel'nykova V. I., Sidljaru T. V.* et al. (2012). *Natsionalna ekonomika [The national economy]*. (2d ed.). Kyiv: Tsentr uchbovoi literatury, p. 248 [in Ukrainian].
2. *Rayzberg B. A., Lozovskiy L. Sh., & Starodubtsev Ye. B.* (2002). *Sovremennyy ekonomicheskyy slovar [The dictionary of modern Economics]*. Moscow: InfRa-M, p. 478 [in Russian].
3. *Semenov V. F., Herasymenko V. H., Horban' H. P., & Bohad'orova L. M.* (2011). *Upravlinnia rehionalnym rozvytkom turyzmu [Management of regional tourism development]*. Odesa: Odeskyi derzhavnyi ekonomichnyi universytet, p. 225 [in Ukrainian].
4. *Krychytin Je. I.* (Ed.). (2004). *Sotsialna polityka ta ekonomichna bezpeka [Social policy and economic security]*. Donec'k: Kastan, p. 336 [in Ukrainian].
5. *Artsishevskiy L.* (1996). Problemy i perspektivy narodno-khozyaystvennoy strukturnoy perestroyki: stanovlenie novoy sistemy khozyaystvovaniya [Problems and prospects of the national economy of structural adjustment: the emergence of a new economic system]. *Rossiyskiy ekonomicheskyy zhurnal – Russian economic journal*, No 11-12, pp. 28-38 [in Russian].
6. *Humenjuk A. M.* (2014). *Bezpeka strukturno-instytutsionalnoi transformatsii ekonomiky rehionu: teoretychni osnovy ta prykladni aspekty [Safety, structural and institutional transformation of the region's economy: theoretical basis and applied aspects]*. Kyiv: NISD, 2014, p. 468 [in Ukrainian].
7. *Luckov V. O.* (2014). *Strukturna polityka yak chynnyk ekonomichnoho zrostannia Ukrainy [Structural policy as a factor of economic growth of Ukraine]*. *Abstract of dissertation of candidate of economic Sciences*. Kyiv, p. 20 [in Ukrainian].
8. *Lebedjeva O. A.* (n.d.). *Strukturna polityka derzhavy: sutnist i osoblyvosti yii realizatsii [Structural policy: the essence and peculiarities of its implementation]*. www.nbuv.gov.ua/portal/.../13%20.pdf Retrieved from www.nbuv.gov.ua/portal/.../13%20.pdf [in Ukrainian].
9. *Krasilnikov O. Yu.* (2001). *Strukturnye sdvigi v ekonomike [Structural shifts in the economy]*. Saratov: Izd-vo SGU. ok-russia.narod.ru. Retrieved from: <http://ok-russia.narod.ru/stat/sod-mono3.htm> [in Russian].
10. *Ljutyj I. O.* (1999). *Fakторы strukturnoi perebudovy ekonomiky Ukrainy [Factors of restructuring of economy of Ukraine]*. *Visnyk Kyivskoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Seriiia «Economika» – Herald of Kyiv University named after Taras Shevchenko. Series «Economy»*, Vol. 40, pp. 71-73 [in Ukrainian].
11. *Mel'nyk A. F., Lavriv L. A., Vasina A. Ju.* et al. (2015). *Mekhanizmy realizatsii rehionalnoi strukturnoi polityky [Mechanisms for the implementation of regional structural policy]*. *A. F. Mel'nyk* (Ed.). Ternopil': TNEU, p. 343 [in Ukrainian].

Аннотация.

Ковалева Е.В. Роль и значение структурной политики в функционировании системы регулирования экономики.

В статье проанализированы роль и значение структурной политики в функционировании системы регулирования экономики как обеспечивающей системы относительно разработки принятия управленческих решений. Определено содержание определений структурной политики с основными методологическими подходами, согласно которым выстраивается концептуальное видение понимания данного понятия в экономической науке. Охарактеризованы ролевые признаки государства по отношению к применению механизмов реализации структурной политики в осуществлении регулирования.

Ключевые слова: структурная политика, государственное регулирование экономики, управление экономикой, государственное управление.

Abstract.

Kovalova O.V. *The Role and importance of structural policy in the system of economic regulation.*

The article analyzes the role and importance of structural policy in the system of regulation of the economy as providing the system with respect to the development of managerial decision-making. To determine the content definitions of the structural policy with the main methodological approaches that builds a vision for the understanding of this concept in economic science. Mechanisms of implementation of structural policy in the implementation of the regulation are characterized by role of attributes of the state.

Key words: structural policy, state regulation of economy, economic management, and public administration.

Стаття надійшла до редакції 02.02.2018 р.

Бібліографічний опис статті:

Ковальова О. В. Роль і значення структурної політики у функціонуванні системи регулювання економіки / О. В. Ковальова // Актуальні проблеми інноваційної економіки. – 2018. – № 1. – С. 22-30.

Kovalova O. V. (2018). *The Role and importance of structural policy in the system of economic regulation. Actual problems of innovative economy, No 1, pp. 22-30.*

